

Pelosta syntyy mahdollisuus nähdä

Ulla Jäske

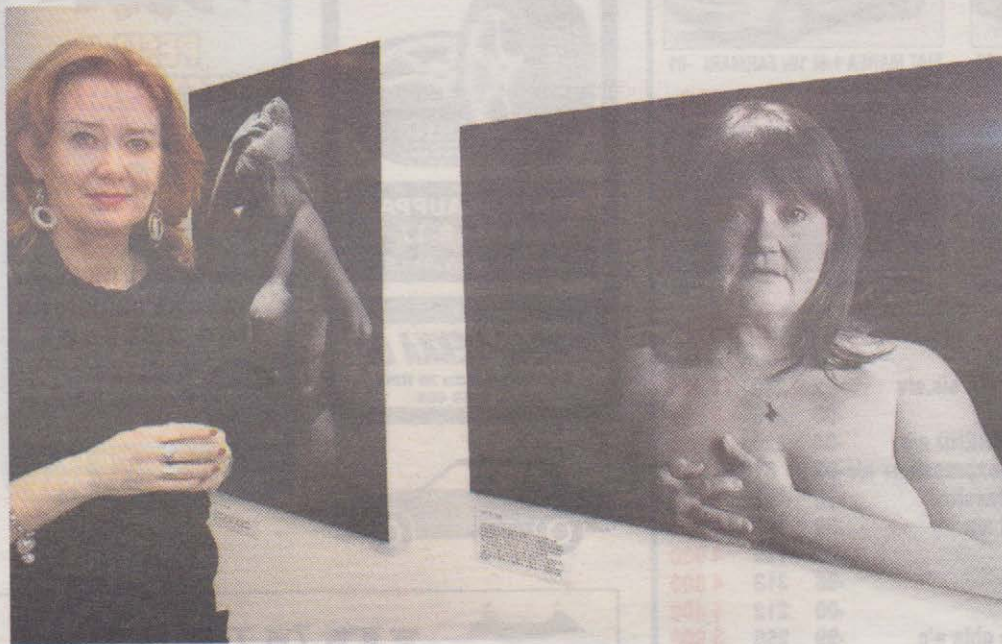
Valokuvaaja **Leena Louhivaaran** Saa katsoa -näyttelyä ei tarvitse pelätä. Vaikka olisi ehkä helpompaa kävellä Galleria Ripustuksen ohi, sisälle kannattaa mennä. Esillä on nimittäin 12 rintasyöpään sairastuneen naisen kuvia ja tarinoita.

– Koen, että näyttely on tehnyt tehtävänsä, jos yksikin ihminen, joka astuu näyttelyyn hartiat lyyssä ja peloissaan, lähtee huojentuneena pois, Louhivaara miettii.

Huojennus tulee siitä, kun katsoja näkee, miten vakavaa kokeneesta ihmisestä tulee vahva. Se lohduttaa, kun huomaa, ettei kohde pelkää katsetta. Miksi katsojankaan pitäisi pelätä kohdetta?

– Pelottavistakin asioista pitää tehdä näyttelyitä, ettei pelosta tule este uuteen. Ihminen voi itse päättää, ottaako riskin ja kokee jotain uutta. Mutta jos ei tule edes mahdollisuuksia kohdata uutta, ei voi mennä eteenpäinkään.

Louhivaaran mielestä ihminen voisi miettiä, miksi ei halua katsoa jotain, mikä pelottaa. Hän toivoo, että näyttelyssä käyminen olisi sysäys, liikkeelle paneva voima.

Halu olla kokonainen voitti häpeän

Kuivissa naiset näyttävät leikatut rintansa juuri sellaisina kuin ne ovat. Katse vakaana, täynnä luottamusta.

– Haastattelin naisia ennen kuvausta tunnin, puolitoista. Naiset kertoivat elämänsä tarinan, ja joitakin pelotti tulla kameran eteen. Yksi heistä kertoi, että kun hän astui mustaan kuvaustilaan, hänestä tuntui kuitenkin kuin hän olisi astunut lämpöiseen, kohdunomaiseen tilaan.

Kuvien ottamista edesauttoi kummankin osapuolen aitous,

rehellisyys, läsnäolo ja molemminpuolinen kunnioitus. Louhivaaran mielestä kuvaushetki oli mieleenpainuva.

Valokuvaaja ei tuntenut ketään kuvattavaa etukäteen. Suuren osan kuvattavista hän sai Rintasyöpäyhdistyksen kautta. Hän sai idean näyttelyyn, kun hän sai käsiinsä materiaalia rintasyöpään sairastuneiden naisten suhteesta omaan ruumiiseensa ja naiseuteensa.

Louhivaara luki naisten häpeästä, mutta samalla halusta olla kokonainen.

– Sain sähköpostia naisilta, joista joku koki olevansa

lihava, ruma, keski-ikäinen nainen, joka inhosi olla kuvattavana, mutta halusi tulla kuvatuksi, jos sillä voisi toista kanssaisarta auttaa. Kuvatesani koinkin ottavani enemmän sielunkuvia.

Näyttelyn naiset ovat kokeneet vakavia asioita. Louhivaaran mukaan elämän jokainen vakava tapahtuma voi olla samalla tilaisuus, jonka avulla on mahdollista päästä askeleen syvemmälle elämässään. Nämä naiset ovat sen tilaisuuden joutuneet kohtaamaan.

Kuvien yhteydessä olevista naisten tarinoista huokuu

USKALLA KATSOA. Leena Louhivaara tuo rintasyöpään sairastuneet naiset lähelle.

rauha. Louhivaara on seurannut naisten elämää vuoden takaisen kuvausjakson jälkeen ja hän kertoo, että osa naisista on toteuttanut niitä elämänmuutoksia, joista he kertoivat. Yksi naisista on kuollut.

– Naisilla on halu elää tässä ja nyt, eikä sitten kun -elämää. Voin vain ihaila näiden naisten rohkeutta tulla kuvatuksi sekä antautua näyttämään ja tekemään omaa kuvaansa.

Saa katsoa -näyttely Galleria Ripustuksessa 25.1 asti, auki ti-pe klo 12-17, su klo 12-15. Valokuvaaja itse paikalla sunnuntaihin.